ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ Παιδίατρος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ – ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται Ἁγίου Νικολάου 41, τηλ. 46-66.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου Α΄ ἀριθ. 9, τηλ. 36-65.

***

Ὁ χειρουργὸς – ὀδοντίατρος Dr. ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, (B.S., D.M.D.) σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ Σικάγου τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN Δέχεται καὶ ἐπὶ συνεντεύξει εἰς τὸν 3ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη – Κανακάρη (ἔναντι ΟΤΕ), τηλ. 56-05.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου καὶ Φιλοπίμενος 41 (πρώην Α΄ Ταμεῖον), τηλ. 41-06

***

Ὁ Δερματολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του. Κορίνθου 220, τηλ. 28-77.

***

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ, ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος. τ. ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ραδινοῦ 16 καὶ Μαιζῶνος γωνία, 1ος ὄροφος πολυκατοικίας Καίσαρη (ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), τηλ. 24-22.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ – ΚΕΚΚΑ, ἰατρὸς μικροβιολόγος, Ἁγ. Νικολάου 46, τηλ. 61-01 (εἴσοδος ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου), τηλ. οἰκίας 24-22.

***

ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΓΟΒΔΕΛΑΣ, ἰατρὸς παθολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Κορίνθου 348, τηλ. 55–21 καὶ 32–12.

***

Ὁ Ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου 27 καθ' ἑκάστην πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς.

***

Ὁ Ὀρθοπεδικὸς Χειρουργὸς ΓΡΗΓ. ΣΟΛΩΜΟΣ, ἐπανελθὼν, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

***

Ἰατρὸς ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος, Πλατεῖα Γεωργίου Α΄, ἀριθ. 10, τηλέφ. 30-74.

***

Τὸ ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου – Ψυχιάτρου – κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχίας), τηλέφ. 72-058.

***

Ὁ Χειρουργὸς – Ἰατρὸς Δρ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΓΑΚΟΣ, Διευθυντὴς τῆς Β΄ Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου, Νοσοκομεῖου «Ὁ Ἅγιος Σάββας», δέχεται καθ' ἑκάστην 5–7, πλὴν Σαββάτου. Ἰατρεῖον Μαιζῶνος 69 (Πλ. Ὄλγας), τηλ. 72-821.

***

Ὁ Καρδιολόγος ἰατρὸς κ. ΛΑΖΑΡΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του 2ος ὄροφος τῆς νέας πολυκατοικίας Πλατείας Γεωργίου Α΄ Μαιζῶνος 94, τηλ. 24-45.

***

Ὁ ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται ἀπὸ 8.30–1 καὶ ἀπὸ 4–8 εἰς τὸ ἰατρεῖον του Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51-01, τηλ. οἰκίας 37-02.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ μαιευτὴρ – χειρουργὸς γυναικολόγος δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη – Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51-02.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ, Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου ὁδὸς Γούναρη – Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ. 49-22, οἰκίας 49-23.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ Νευρολόγος – Ψυχίατρος, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του καὶ δέχεται Κορίνθου 220–Ἁγ. Νικολάου (γωνία), 1ος ὄροφος πολυκατοικίας, τηλ. 24-79.

***

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ – ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ, δέχεται Ρήγα Φεραίου 141, τηλ. 25-65.

***

ΝΕΑ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ. Ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσαντος καὶ ἐξασκήσαντος ἐπάγγελμα ἐν Ἀμερικῇ. Ρήγα Φεραίου καὶ Γούναρη 17, Πάτραι, τηλ. 70-902 καὶ 66-51.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ χειρουργὸς – ὀδοντίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην, Ὑψηλάντου 216 καὶ Γούναρη, τηλέφωνον 54–25.

***

Ν. ΠΑΡΧΑΣ – Παιδίατρος, ἐπὶ τετραετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ τμήματος νεογεννήτων καὶ προώρων εἰς τὸ Μαιευτήριον («Ἀλεξάνδρα»), δέχεται εἰς τὸ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181 β΄ ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην 8–1 καὶ 5–8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλέφ. 52-72.

***

Τὰ Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια τοῦ ἰατροῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, μετεφέρθησαν παραπλεύρως εἰς τὴν λευκὴν πολυκατοικίαν (α΄ ὄροφος), ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀριθ. 48, τηλέφωνον οἰκίας 36-66, Ἐργαστηρίων 40-46.

***

Ὁ παθολόγος ἰατρὸς Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑΣ, εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος - ἡπατολόγος, θεραπεία ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΩΝ καὶ ΚΙΡΣΩΝ ἄνευ ἐγχειρήσεως, δέχεται Κανάρη 49, τηλ. 39-33, τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 79 (παραπλεύρως Νομαρχίας) ἰατρεῖον του. Τηλ. 21-81 καὶ 92-45, Πάτραι. Ὧραι ἐργασίας ἰατρείου 8–1 καὶ 4–8 μ.μ. Ἐπίσης δέχεται ὑπαλλήλους δημοσίων Ταμείων Ὑγείας.

***

Δρ ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΕΡΛΑΝΓΚΕΝ. Δέχεται ἀπὸ 8–1 καὶ 4–8 μ.μ. Ἰατρεῖον: Κανακάρη 146, τηλ. 28-41. Κατοικία: Μεσολογγίου 2.

***

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ – ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρ. Φεραίου 70, τηλ. 36-32.

***

Ὁ εἰδικὸς παθολόγος ἰατρὸς ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀράτου καὶ Μαιζῶνος 57 (Πλατεῖα Ὄλγας).

***

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΛΗ – ΛΕΟΝΤΟΣ, ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται καθ' ἑκάστην (πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) Μαιζῶνος 128, τηλ. 47-37, ὥραι ἐπισκέψεως 6–8 μ.μ.

***

Οὐρολογικὴ Κλινικὴ Πατρῶν «Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» Δ. ΚΟΥΚΟΥ. Παθήσεις Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γεννητικῶν ὀργάνων Γούναρη καὶ Ἀθαν. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

***

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος, τέως ἰατρὸς Πανεπιστημιακῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς Νοσ) μείου Παίδων «ΑΓ. ΣΟΦΙΑ». Δέχεται καθ' ἑκάστην 4–7 ἐν τῷ ἰατρείῳ του Μαιζῶνος 131 καὶ Πατρέως γωνία, α΄ ὄροφος, τηλ. 72–822.

***

Ἡ ὀδοντίατρος Δρ. ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ ἐπὶ διετίαν βοηθὸς Προσθετικῆς τῆς ὀδοντιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ (Γερμανίας), δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον της Βότση 17, τηλ. 53-00.

***

ΕΥΓΕΝΙΑ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ, Παιδίατρος Πλατ. Γεωργίου Α΄ καὶ Γεροκωστοπούλου 22, τηλ. 72-343 τέως ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων («Ἁγία Σοφία»).

***

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ, ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλείου Ρούφου 90, κάτωθεν Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

***

Ἡ Ὀδοντίατρος κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ – ΖΗΝΟΖΗ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 94 ἰατρεῖον της, τηλέφ. 33-67.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὴν οἰκίαν του, Μαιζῶνος 59, ἄνω μέρος Πλατείας Ὄλγας, παραπλεύρως Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὅπου δέχεται καθ' ἑκάστην. Τηλέφ. 23-28.

***

Νέα ἐργαστήρια Μικροβιολογίας – Βιοχημείας – Αἱματολογίας ΝΙΚΗΤΑ ΜΠΟΜΠΑ, ἰατροῦ Μικροβιολόγου, Γούναρη 13, τηλέφ. 34-20.

ΜΠΡΑΝΤΥ
Καρέλα

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΟΚΗΠΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

βλίον: «Τὰ Ἱστορικὰ Ἔπη Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ» τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνιῶν Ἀγαθαγγέλου (σελ. 75–82). Ἀπὸ τὸ ἰδιον ἔργον ἠντλήσαμεν καὶ ἄλλα στοιχεῖα τῆς παρούσης ἐργασίας. Εἰς τὸ ἔπος τοῦτο εἰς τὸν Σέλευκον δίδει τὴν συμβουλὴν νὰ ἔχῃ φόβον Θεοῦ, ἀπαραίτητον διὰ τὸν γέροντα καὶ νέον. Θεωρεῖ τὴν ἀρετὴν ἀληθῆ πλουτισμόν, ἐνῶ ὁ πλοῦτος ὁ ὑλικός, εἶναι ἐπισφαλής. Ὁμιλεῖ διὰ τὴν Παιδείαν τῶν νέων θεωρῶν αὐτὴν ὡς πραγματικὴν τροφήν, ὅταν ἐνεργῆται μὲ σύνεσιν, σὰν τὴν μέλισσαν, ἡ ὁποία ἐπισκέπτεται ὅλα τὰ ἄνθη, ὅμως παίρνει τὸ χρήσιμον ἀριὸ αὐτά.

Τὰς συναναστροφὰς τῶν φαύλων νὰ ἀποφεύγῃ ὁ νέος συνιστᾶ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς ἡδονάς, τὴν κοιλιοδουλείαν κλπ. Ἐπίσης αἰσχρὰ καὶ ἐπονείδιστα ἀματα. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Γρηγόριος ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸν Ἰσοκράτην καὶ κυρίως τὴν πρὸς Δημόνικον ἐπιστολήν του. Προτρέπει εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν ὁ Γρηγόριος τὸν Σέλευκον εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων διὰ τὴν προγύμνασιν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ μελέτην τῶν Γραφῶν. Ἤδη διδάσκεται εἰς τὸ σημερινὸν Λύκειον ὁ λόγος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «πρὸς τοὺς νέους» παραλλήλως πρέπει νὰ ἀκουσθῇ καὶ τὸ 8ον Ἱστορικὸν ἔπος τοῦ Γρηγορίου πρὸς Σέλευκον. Ἡ μελέτη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν εὐαγγελίων θὰ ὑπηρετηθῇ ἀπὸ τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων, καταλήγει ὁ Γρηγόριος εἰς τὴν ἐπιστολήν του.

Ἡ ποίησις τοῦ Γρηγορίου ἀντλεῖ πολλὰ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ὁ Κοσμᾶς ὁ Μελωδὸς ἔχει συντάξει σχόλια, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς τὸν 18ον τόμον τοῦ Migne γύρω ἀπὸ τὴν ποίησιν τοῦ Ναζιανζηνοῦ καὶ ἀναφέρει περὶ ἐπιδράσεων ἔξωθεν ποιητῶν καὶ συγγραφέων. Δηλαδὴ ἀποδεικνύει τὴν ἐπίδρασιν ποιητῶν καὶ συγγραφέων Ἑλλήνων. Ποικίλη εἶναι ἡ ἐπίδρασις τοῦ Εὐριπίδου, ὁ ὁποῖος εἶχε συγκινήσει τὸν ποιητὴν κατὰ τὸ ὕφος καὶ τὴν μορφήν. Αἱ φράσεις «τέττιγες λελαγεῦντες» τοῦ ΙΔ΄ ἠθικοῦ ποιήματος ἀνήκουν εἰς τὸν Θεόκριτον.

Παραλληλίζονται οἱ στίχοι τοῦ Ὁμήρου Ζ΄ Ἰλιάδος.

«Τέτλαθι δὴ κραδίη καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης!» Μὲ τοὺς στίχους τοῦ ΙΖ΄ ἠθικοῦ τετραστίχου: «Ἡ κραδίη ράγηθι τῶν γεννητόρων.

Ἄφθονος εἶναι ἡ χρῆσις φράσεων τῶν δραμάτων Ἑκάβης, Ἑλένης, Ρήσου, Τρωάδων, Ὀρέστου, Μηδείας, Ἱππολύτου καὶ Βακχῶν εἰς τὸ δρᾶμα «Χριστὸς πάσχων».

Ὁ Ἁγαθάγγελος εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονευόμενον βιβλίον παραθέτει σειρὰν χωρίων, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τὴν ἀπήχησιν τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ τοῦ Γρηγορίου. π.χ.

«ὁμορροθοῦντες εἰπωμεν» (Γρηγόρ.)
«Τί ταῦτα κακορροθεῖ» (Εὐρυπίδης)
«Ἄγνει πᾶσι, παρθένε, τοῖς (ὄμμασι πάντων μάλιστα» (Γρηγόρ.).
«Ἔρως, ἔρως ὁ κατ' ὀμμάτων (στάζεις πόθον» (Εὐριπίδης)
«Γνῶσις βροτοῖς μέγιστος ἐν (βίῳ κλέος κακὸν δ' αὔτη τοῖς κακῶς κε- (χρημένος» (Εὐριπίδης)
«Κενή σε δόξα μηδόλως συ- (ναρπάσῃ καὶ γὰρ πανοῦργον τοῦτο τοῖς (ἁπλουστέρας» (Γρηγόρ.)

κ.λ.π. Ἐπίσης τοῦ Ὁμήρου, Ἀριστοφάνους, Αἰσχύλου κλπ. ἐπιδράσεις διαφαίνονται καθαρὰ εἰς τὴν ὅλην ποίησίν του. Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὁ στοχασμὸς τῶν Ἀρχαίων ποιητῶν εἰς τὸν Γρηγόριον προσφέρουν τὰ λεκτικὰ σύμβολα. Δὲν ἀποβαίνουν τὰ ποιήματα τοῦ Ναζιανζηνοῦ διὰ τῶν λεκτικῶν σχημάτων, συμβόλων καὶ φράσεων τῶν Ἑλλήνων Εὐριπίδου, Αἰσχύλου ἢ Ἀριστοφάνους ἁπλῶς ἐξαίρετα παραδείγματα κάλλους τῆς ἑλληνίδος φωνῆς. Πέραν ἀπὸ αὐτὰ ὑπάρχει ἡ θεολογικὴ σοφία, ἡ ἀρτίωσις τῆς ψυχῆς μὲ τὰς ἀντιθέσεις τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς γαλήνης, τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς τρυφερότητος. Πέραν ἀπὸ τὰ ἡρωϊκὰ ἑξάμετρα καὶ τὰ ἰαμβικὰ τρίμετρα, τετράμετρα ὑπάρχει ἡ λεπτότης τῆς ἐκφράσεως τῆς σκέψεως ἡ διαύγεια, τῆς μελαγχολίας ἡ ἔκφρασις μέν, ἀλλὰ καὶ τῆς θαθείας πίστεως τὸ κρυστάλλινον.

Αἰσθάνεται ὁ ποιητὴς ὅτι τὰ βιώματα τῶν Ἀρχαίων ἦσαν πεπερασμένα, ἐνῶ τὰ βιώματα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἶναι ἄπειρα, ἔχουν ἄπειρον χαρακτῆρα καὶ πνοὴν ἀθανασίας.

Αὐτὰ τὰ συναισθήματα κυριαρχοῦν καὶ αὐτὰ τὰ νοήματα γεμίζουν τὴν ψυχὴν τοῦ Γρηγορίου ἀσχέτως ἀπὸ τὰς ἐπιδράσεις, ποὺ ἐδέχθη.

Εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Γρηγορίου διακρίνομεν ἀποθησαύρισμα τῆς πικρᾶς πείρας τῆς Ζωῆς, ἡ ὁποία καὶ τοῦ δημιουργεῖ τὴν ὅλην μελαγχολίαν τῆς ποιήσεώς του. Διακρίνομεν δὲ τὸ ἀδυσώπητον κτύπημα τῆς κακίας, τὴν σοφὴν παραίνεσιν, τὰ εὐγενῆ συναισθήματα τῆς φιλίας, τῆς ἀγάπης, τῆς λύπης διὰ τὴν στέρησιν τῶν εὐγενῶν καὶ ἀγαπητῶν προσώπων. Ἐκεῖ τὴν ἀκοίμητον νοσταλγίαν τοῦ θείου, τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς δόγμα καὶ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τί νὰ γράψῃ καὶ τί νὰ εἴπῃ διὰ τὰ ἐπιτάφια τοῦ Γρηγορίου κανείς; Αὐτὰ εἶναι κατανεμημένα σὲ πρόσωπα γνωστὰ ἢ συγγενικὰ τοῦ ποιητοῦ, εἰς τὸν πατέρα του, εἰς τὴν μητέρα του, ἀπὸ κοινοῦ εἰς τοὺς γονεῖς του, εἰς τὸν ἀδελφόν τῆς μητέρας του εἰς αὐτὸν τὸν ἀδελφόν του κ.λ.π. Εἰς τὸν στενὸν καὶ ἐπιστήθιον φίλον του Βασίλειον, εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Μ. Βασιλείου Ναυκράτιον, εἰς κάποιον γνωστὸν του θεσπέσιον, εἰς Μαρτινιανόν, ἀξιωματοῦχον τῆς αὐτοκρατορίας καὶ σὲ ἄλλα φιλικὰ πρόσωπα. Μὲ τὸν δεσπόζοντα ἐλεγειακὸν τόνον ὁ Γρηγόριος εἰς τὰ ἐπιτάφια ἐκφράζει ὅλην τὴν λεπτὴν συναισθηματικότητά του φιλοσοφῶν καὶ στοχαζόμενος, τὴν σκληρὰν μοίραν τῆς ζωῆς μας. «Σκληρὸν τάφος πᾶς «παρατηρεῖ' θιλοσοφεῖ καὶ στοχάζεται διὰ τὸν θάνατον, τὴν ζωήν, τὴν κοινὴν θέσιν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς. Ἡ συντομία καὶ ἡ πυκνότης εἶναι τὸ κύριον χαρακτήρισμα τῶν ἐπιταφίων του. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἐπιγράμματος.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ πόνου διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ ἄλλων προσώπων ἡ ἀγάπη, ἡ συναίσθησις ὅτι τὰ γήϊνα εἶναι φθαρτὰ ἡ αἰωνιότης εἶναι θέματα καὶ νοήματα θεμελιώδη, τὰ ὁποῖα δεσπόζουν εἰς τὰ «ἐπιτάφια».

Ὁ θάνατος δὲν εἶναι κακὸν ἀνεπανόρθωτον, ὅσον λυπηρὸν καὶ ἂν φαίνεται' εἶναι γέφυρα ἡ ὁποία ὁδηγεῖ πρὸς τὸ αἰώνιον' ἔτσι τὸ βλέπει ὁ ποιητής. Αἰσθάνεται τὴν σκληρότητα τοῦ θανάτου, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξουδετερωθῇ ὅλως διόλου ἀπ' αὐτόν. Θὰ ἐννοήσῃ εἰς βάθος ὅτι δι' αὐτοῦ συντελεῖται ἡ χειραγωγία πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Τὸν θεωρεῖ ὡς γέννησιν, ὡς λουτρὸν παλιγγενεσίας ὅπως μᾶς λέγει εἰς τὸ ἐπιτάφιον ποίημα ΚΔ΄.

Εἰς τὸ σύνολον τοῦτο ποιητικὸν ἀριστούργημα τῶν ἐπιταφίων διαφαίνεται προβολὴ τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας, παρατηρεῖται ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ προσφορὰ κατὰ τρόπον θαυμαστὸν τοῦ κάλλους τῆς «θύραθεν παιδείας», τῆς «ἔξωθεν παιδεύσεως». Διακρίνει κανεὶς εἰς τὰ ἐπιτάφια, σχεδὸν ὅλα, ἕνα σημαντικὸν κεφάλαιον τῆς ζωῆς του, τὴν φιλίαν του τὴν στενὴν μὲ τὸν Μέγα Βτοίλειον, κατὰ τὸ ποιὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα, ὅπως τὴν παρουσίασαν τὰ ἠθικὰ Νικομάχεια τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ὅπως ἡ Χριστιανικὴ ἰδεολογία τὴν ἐθεμελίωσεν. Τὸ κυριώτερον ποὺ συναντᾶ ὁ μελετητὴς εἶναι ἡ ἑλληνοπρεπὴς ἀγωγὴ τοῦ Γρηγορίου, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἄλλα ποιήματά του. Ἐδῶ ἡ γλῶσσα καὶ τὸ μέτρον ὡς στοιχεῖα τελείως ἐπεξειργασμένα, ἀποτελοῦν τὸν σύνδεσμον μὲ τὸν κόσμον τῶν Ἀρχαίων. Ἔχει μελετήσει τὸν Ἀρχαῖον Λόγον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐζήτησαν νὰ συλλάβουν τὸ πρακτικόν, τὸ θεωρητικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν νόημα τῶν καιρίων προβλημάτων, τῆς ζωῆς, τοῦ θανάτου, τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τὸν Λόγον τοῦτον καὶ δι' αὐτοῦ εἰσέδυσεν εἰς τὸ ἀπόλυτον πνεῦμα το Χριστιανισμοῦ.

Δὲν ἀναλίσκεται ἀπὸ τὰ παθήματα τῆς ζωῆς, τὴν περιφρόνησιν, τὸν κατατρεγμόν. Δὲν φθείρεται καὶ δὲν τήκεται ἀπὸ τὰ ἀντίζοα. Συναισθάνεται τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡς συγκλονιστικὸν καὶ σωτηριῶδες βίωμα. Τοῦτο τὸ βίωμα φυσικὰ δὲν ἀπωθεῖ τὴν θλῖψιν, τὸν πόνον, τὴν ὀδύνην ἐντελῶς. Προσφέρει τὴν λύτρωσιν, τὴν λυτροῦσαν πίστιν τὴν ἀγάπην, τὴν καρτερίαν. Δι' εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν ἀγῶνας αὐτὸ ἀγωνίζεται ὁ Γρηγόριος σκληροὺς διὰ τὴν πίστιν καὶ τὸν Τριαδικὸν θεόν. Ὁ ἴδιος μὲ τὴν ποιητικὴν λύραν του τονίζει εἰς τὸν «Ὕμνον ἑσπερινόν».

Νοῦς δὲ καὶ σώματος δίχα
Σοί, Θεέ, προσλαλείτω
Τῷ πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ Ἁγίῳ πνεύματι».

Τὰς ρίζας τῆς ὑπάρξεως τοῦ Γρηγορίου ποτίζει ἡ γνησία θρησκευτικότης, ἡ ἔκφρασις δὲ τοῦ πνεύματος τῆς νέας θρησκείας περιέχεται κατὰ περιεκτικὸν τρόπον εἰς τὸν «Ὕμνον εἰς Θεόν». Εἶναι στίχοι ὑψηλῆς πνοῆς, κατανυκτικοί, ἔμπλεοι θεοπρεποῦς σοφίας, περιβαλλόμενοι μὲν τὸ κάλλος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, περιέχοντες τὸ ἀθάνατον βίωμα, ἐκεῖνην ποὺ πιστεύουν εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ. Οἱ στίχοι:

«Ὦ πάντων ἐπέκεινα' τί γὰρ (θέμις ἄλλο σε
Πῶς λόγος ὑμνήσει σε; σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ μέλπειν; (ρητός.
Πῶς νόος ἀθρήσει σε; σὺ γὰρ (νόῳ οὐδενὶ λπητὸς
Σοί, ἑνὶ πάντα μένει' σὺ δ' ἀ- (θρόα πάντα θεάζεις».

Παραμένουν καὶ ὡς ἔκφρασις λεκτικῶν κάλλους καὶ ὡς θεία ὑμνῳδία ἀριστουργηματικοὶ καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον λογοτεχνίαν ἀκόμη.

Εἶναι μία ἰδεατὴ καὶ γλωσσικὴ ἔκφρασις ὑπερόχου βιώματος διὰ τὸν Ἄναρχον καὶ τὸν παντοδύναμον.

(Συνεχίζεται)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Γίνονται πειράματα μὲ φάλαινες διὰ τὴν θεραπείαν τῶν νόσων τῆς καρδιᾶς

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἕνας διάσημος καρδιολόγος, ὁ δόκτωρ Πὼλ Ντάντλεϋ Χουάϊτ, βρίσκεται αὐτὲς τὶς μέρες στὸν κόλπο τοῦ Μεξικοῦ γιὰ τὰ κάμη εἰδικὲς ἔρευνες γιὰ τὴ χειρουργικὴ τῆς καρδιᾶς. Τὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὶς ἔρευνες τοῦ δόκτορος Χουάϊτ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ καρδιολόγος τοῦ πρώην προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀϊζενχάουερ, ἔγκειται στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ φάλαινες, τὰ τεράστια αὐτὰ κήτη τῶν θαλασσῶν πρόκειται νὰ συν τελέσουν στὴν τελειοποίηση τῆς χειρουργικῆς τῆς καρδιᾶς.

Τὰ πειράματα ποὺ θὰ γίνουν εἶναι κατὰ τὸν δόκτορα Χουάϊτ σημαντικά, ἀλλὰ καὶ συνδυασμένα μὲ τὴν περιπέτεια. Ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ οἱ συνεργάτες του θὰ ὑπνωτίσουν φάλαινες, χρησιμοποιώντας εἰδικὸ τυφέκι ποὺ θὰ διοχετεύση ὑπνωτικὰ φάρμακα. Ὅπως εἶπαν, τὰ πειράματα θὰ γίνουν ὅταν πλέον οἱ φάλαινες περιέλθουν σὲ μιὰ κατάσταση ὑπνώσεως.

Ἀλλὰ τί ἀκριβῶς θὰ γίνη; Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες καὶ κυρίως ὁ δόκτωρ Χουάϊτ θέλουν νὰ παρατηρήσουν ἂν τὰ τεράστια αὐτὰ μαστοφόρα, ποὺ ζυγίζουν 40 τόννους, εἶναι ἱκανά, κατὰ τὴν διάρκεια αὐτὴ νὰ ἐπιβιώσουν, ἂν δηλαδή, ὁ μηχανισμὸς τῆς ἀνταλλαγῆς ὀξυγόνου στὸν ὀργανισμό τους, ἐξασφαλίση τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς. Θὰ διαπιστωθῆ τότε ὅτι μπορεῖ νὰ γίνη ἀποφασιστικὴ πρόοδος καὶ στ